

Gaand for at blive, hvad han bør være. Man har sagt, at Folkehøjskolerne's Antal var saa stort, at det var umuligt at skaffe kvalificerede Lærere til dem alle. Der var en Tid, da man byggede Almueffoler i stort Antal uden at have de fornødne Lærerkrafter dertil; man maatte endog bruge Personligheder, om hvem man vidste, at de qua Lærere ikke vare synderlig brugbare; men just den Omstændighed, at Skolerne bleve til, og Eleverne vare der, har gjort, at der er mange flere Lærerkrafter og flere, der ere skiftede til Skolens Tjeneste, end dem, der toges i Brug, og jeg holder mig overbevist om, at den Omstændighed, at Højskolerne ere opførte, og at Elever ere villige til at søge derhen til, vil fremkalde gode Lærere. Man har endelig draget i Tvivl, hvorvidt det var rigtigt at lade fattige Mænds Sønner, Huusmænds Sønner komme til større Kundskaber, da de derved saameget klarere kunne forstaa deres egen Trællestilling. Det er nu en Indvending, som efter min Opfattelse intet Svar behøver. Vi have jo mange dygtige Mænd, der ere udgaaede fra de allerfattigste Classer, jeg skal blot tillade mig at minde om Mænd i Nutiden som Professor Nasmus Nielsen og Digteren H. C. Andersen. Det forekommer mig dog i Virkeligheden besynderligt, om man vilde negte de fattige Personer, der have Gyne og i det Hele taget Skikfethed til at indtage en saadan Stilling, at blive istand til at lægge for Dagen, at de ere i Besiddelse af disse Gyner. Vilde det ikke være sørgeligt, om de Rige i Landet skulde kunne pege paa deres Pengesøser som det, der skaffer dem Udgang til Dannelse og Stilling i det Hele taget, imedens fattige Mænd, der ere meget mere kvalificerede, slet ikke skulde kunne komme i Betragtning, fordi de ikke kunde pege paa deres fyldte Pengesøser? — maaskee ere disse Pengesøser fyldte med uretfærdigt Gods, det er da een Omstændighed til, som gjør det saa meget mere urigtigt. Disse Betragtninger have ledet mig til at troe, at det vilde være hensigtsmæssigt og godt, om vi kunde gjøre det muligt blot for nogle af disse unge Menneffer at vise deres Værdighed og Brugbarhed, og derfor har jeg været med at stille Underendringsforslaget under Nr. 34 b,

som gaaer ud paa, at 11,000 Rb. skulde udddeles til 110 unge Menneffer med 100 Rb. til hver. — Endringsforslaget under Nr. 41 gaaer ud paa, at der bevilges 5,300 Rb. til Opførelse af en Seminarieffole ved Skaarup Seminarium. Dette Forslag har tidligere foreligget her; det forelaa her i 13de Session, og da var det samtlige Finantsudvalgets Medlemmer, der fandt dette Forslag saa hensigtsmæssigt, at de indstillede det til Vedtagelse her i Thinget; det blev dengang vedtaget med 64 Stemmer mod 10. Men under Behandlingen blev der reist Protest mod denne Skoles Nødvendighed, der blev henvist til, at ved andre Seminarier havde man ikke en saadan Skole, og den daværende Cultusminister erkjendte Rigtigheden deraf. Man har ikke saadanne Seminarieffoler ved Egnby, Sallinge eller Rasmus, men derimod en ved Sonstrup, og den meente han, var høist nødvendig, fordi Almueffolen laa sjernt fra Seminariet, men fandt den Omstændighed, at der skulde være en Seminarieffole, uheldig, fordi altfor saa Elever der kom tilstede, og Eleverne paa Seminariet altsaa ikke vilde have Leilighed til at øve sig i praktisk Virksomhed. Forslaget blev derfor indbragt i Thinget ved tredie Behandling i den Hensigt at faae det forkastet, og da blev det ogsaa indbragt af hele Udvalget og Forkastelsen vedtagen med 63 Stemmer mod 2. Iffor eller i forrige Session var Sagen ogsaa her til Behandling, og da udtalte den ærede Drøfver for Finantsudvalget: „Forholdet synes naturliger ved denne Skole at stille sig saaledes — det var i Modsetning til et Medlem, der havde meent, at vi skulde ansee os pligtige til at belaste Skolens Opførelse — at denne Skole væsentlig er til for Communens Skyld, idet endeel af dens Børn der finde Underviisning“. Den høitagtede Minister erkjendte ogsaa dette i sin Udtalelse, og dersom det maa være mig tilladt at oplæse et Par Sætninger af det, Ministeren sagde, troer jeg, de fleste deraf ville kunne skjønne, at Skolen ikke bør opføres for Statens Regning. Han siger saaledes: „Men forsaavidt det ikke lader sig negte, at denne Organiskole, om den end unegteligen fra et tidligere Legat er gaaet over til Seminarierne, og den forsaavidt